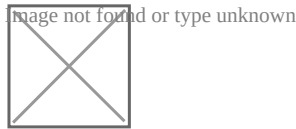

«Ο Χριστός γεννάται κάθε μέρα, κάθε ώρα, κάθε λεπτό και περιμένει από εμάς να τον πάρουμε στην ζεστή αγκάλη μας» (Μητροπολίτης Ισπανίας και Πορτογαλίας Πολύκαρπος)

/ [Πεμπτουσία](#)

Χθές τό απόγευμα έλαβα, μέσω WhatsApp, από κληρικό τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας ἕνα πολύ ωραῖο καί συγκινητικό, ἀλλά καί συγκλονιστικό θά ἔλεγα, μικρό ἰταλικό χριστουγεννιάτικο βίντεο, τό κείμενο τοῦ ὁποῖου μεταγλωτισμένο στήν ἐλληνική θεωρῶ ὅτι ἀποτελεῖ ἕνα πολύ καλό μήνυμα. Τό διδακτικό καί ἐπίκαιρο αὐτό κείμενο, στό ὁποῖο μιλάει ὁ ἴδιος ὁ Κύριος, ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Πλησιάζουμε στήν ἡμερομηνία τῶν γενεθλίων μου. Ὅλα τά χρόνια γίνεται μία μεγάλη γιορτή πρός τιμήν μου. Καί πιστεύω ὅτι καί φέτος θά συμβεῖ τό ἴδιο. Αὐτές τίς μέρες ὁ κόσμος κάνει πολλά ψώνια. Ὑπάρχουν ἀγγελίες στό ραδιόφωνο, στήν τηλεόραση καί παντοῦ δέν γίνεται λόγος γιά ἄλλο πρᾶγμα. Εἶναι ἀλήθεια! Εἶναι εὐχάριστο νά ξέρεις ὅτι τουλάχιστον μία ἡμέρα τόν χρόνο ὑπάρχει κάποιος πού μέ σκέπτεται λίγο. Εἶναι ἐδῶ καί πολλά χρόνια πού γιορτάζονται τά γενέθλιά μου. Ὅμως κανείς δέν γνωρίζει τό γιατί αὐτοῦ τοῦ ἑορτασμοῦ. Ὁ κόσμος γεῶ, διασκεδάζει πολύ, ὁμως δέν γνωρίζει περί τίνος πρόκειται.

Θυμάμαι τόν περασμένο χρόνο τήν ημέρα τῶν γενεθλίων μου. Ἐκαναν μιά μεγάλη γιορτή πρὸς τιμὴν μου. Ὑπῆρχαν πολλά νόστιμα πράγματα στό τραπέζι, πολλά δῶρα καὶ ὅλα ἦταν διακοσμημένα. Ὅμως, ξέρεις ἓνα πρᾶγμα; Οὐτε κἂν μέ κάλεσαν. Ἐγὼ ἔπρεπε νά ἦμουν ὁ τιμητικός καλεσμένος. Ἡ γιορτή ἔπρεπε νά εἶναι γιὰ μένα. Καί ὅταν ἔφθασε ἡ μεγάλη μέρα, μέ ἄφησαν ἔξω. Μοῦ ἔκλεισαν τήν πόρτα. Καί ἐγὼ ἠθελα νά μοιρασθῶ τό τραπέζι μέ αὐτούς, ἀλλά Ἀλήθεια, δέν ἐξεπλάγην, γιατί τά τελευταῖα χρόνια ὅλοι μοῦ κλείνουν τήν πόρτα. Καί καθώς δέν μέ προσκάλεσαν, συνέβη νά μπῶ χωρίς νά κάνω θόρυβο. Μπήκα, παρέμεινα σέ μία γωνία, παρατηροῦσα Ὅλοι τους ἔπιναν. Ὑπῆρχαν ἀκόμη καί μερικοὶ μεθυσμένοι, διηγοῦνταν ἀστοῖες ἱστορίες, γελοῦσαν μέχρι κρεπάλης. Μετά ἔφθασε ἓνας χονδρός γέρος ντυμένος στά κόκκινα μέ γένια ἄσπρα καὶ ὅλα τά παιδιά ἔτρεχαν πρὸς αὐτόν ἀποκαλῶντας τον «Παππού Νατάλε», ὡσάν ἡ γιορτή νά ἦταν πρὸς τιμὴν του. Ἐφθασαν τά μεσάνυκτα καί ὅλοι τους ἄρχισαν νά ἀγκαλιάζονται καί νά ξέρεις, καί ἐγὼ ἄπλωσα τά μπράτσα μου ἐλπίζοντας ὅτι κάποιος θά μέ ἀγκάλιαζε, ἀλλά κανένας δέν μέ ἀγκάλιασε. Ξαφνικά, ὅλοι ἄρχισαν νά μοιράζουν τά δῶρα, ἓνα-ἓνα τά ἀνοιγαν καί ἐγὼ πλησίασα γιὰ νά ἰδῶ ἐάν τυχόν ὑπῆρχε ἓνα καί γιὰ μένα. Ὅμως Πῶς θά αἰσθανόσουν, ἐάν τήν ημέρα τῶν γενεθλίων σου κανεῖς δέν θά σοῦ ἔκανε δῶρα.

Καταλαβαίνεις, λοιπόν, ὅτι περίσσευα σ' αὐτὴ τήν γιορτή. Βγῆκα χωρίς νά κάνω θόρυβο. Ἐκλιστα τήν πόρτα καί ἀποσύρθηκα. Κάθε χρόνος πού περνᾷ καί χειρότερα. Ὁ κόσμος θυμᾶται μόνο τό τραπέζι, τά δῶρα, τίς γιορτές. Καί ἐμένα; Κανεῖς δέν μέ θυμᾶται. Ἐγὼ ἐπιθυμῶ τά φετεινά Χριστούγεννα ἐσύ νά μοῦ

ἐπιτρέψεις νά μῶ στήν ζωή σου. Θά ἤθελα νά ἀναγνωρίσεις ὅτι περίπου 2.000 χρόνια πρίν ἐγώ ἦλθα σ' αὐτόν τόν κόσμο γιά νά δώσω τήν ζωή μου γιά σένα πάνω στόν σταυρό καί δι' αὐτοῦ νά σέ σώσω. Θέλω νά πιστεύσεις αὐτό μέ ὅλη τήν καρδιά σου. Σοῦ λέω ἓνα πράγμα: Σκέφθηκα νά κάνω Ἐγώ μιά μεγαλοπρεπῆ γιορτή. Κανείς δέν μπορεί νά τήν φαντασθεῖ. Μία γιορτή φαντασμαγορική. Κάνω τίς τελευταῖες προετοιμασίες. Στέλνω πολλές προσκλήσεις. Καί αὕτη τήν μέρα ἔχω μία πρόσκληση γιά σένα. Θέλω μόνο νά μοῦ πεῖς ὅτι θέλεις νά συμμετάσχεις. Θά σοῦ κλείσω μία θέση. Καί θά γράψω τό ὄνομά σου μέ χρυσά γράμματα στό μεγάλο βιβλίο μου τῶν καλεσμένων σ' αὕτη τήν γιορτή. Θά πρέπει νά μείνουν ἔξω αὐτοί πού δέν θά ἀπαντήσουν στήν πρόσκλησή μου. Ἐτοιμάσου!!! Γιατί ὅταν ὅλα θά εἶναι ἔτοιμα, ἐγώ θά πραγματοποιήσω τήν γιορτή μου. Σύντομα! Ἰησοῦς».

Ἀδελφοί μου, νά μή γιορτάσουμε τήν Γέννα τοῦ Χριστοῦ ὅπως οἱ ἄλλοι, οἱ πολλοί! Μή γένοιτο! Μήν μείνουμε ἔξω τῆς Ἑορτῆς! Ἄς εὐτρεπίσουμε τήν φάτνη τῆς καρδιάς μας, ὥστε ἐπάξια νά δεχθεῖ τό βρέφος Ἰησοῦ. Δέν εἶναι ἓνα βρέφος ὅπως ὅλα τά ἄλλα. Εἶναι ὁ «ὑπερούσιος», ὁ «προαιώνιος Λόγος», «παιδίον νέον, ὁ πρό αἰώνων ὑπάρχων Θεός ἡμῶν», γενόμενος ἄνθρωπος ἐκ Παρθένου, γιά νά καταστήσει τόν ἄνθρωπο Θεόν κατά χάριν. «Χριστός γεννᾶται τήν πρίν πεσοῦσαν ἀναστῆσον εἰκόνα». Βέβαια, Χριστούγεννα δέν ἔχουμε μόνο κάθε 25 Δεκεμβρίου/7 Ἰανουαρίου. Ὁ Χριστός γεννᾶται κάθε μέρα, κάθε ὥρα, κάθε λεπτό καί περιμένει ἀπό ἐμᾶς νά τόν πάρουμε στήν ζεστή ἀγκάλη μας, ὅπως θά πέραμας ὁ καθένας τό δικό μας βρέφος.

Ἀδελφοί, ἅς βροντοφωνήσουμε μαζί μέ τόν ἐπώνυμο τῆς Θεολογίας Γρηγόριο: «Χριστός γεννᾶται· δοξάσατε. Χριστός ἐξ οὐρανῶν· ἀπντήσατε. Χριστός ἐπὶ γῆς· ὑψώθητε. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καί ἐν εὐφρονύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί· ὅτι δεδόξασται».

«Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ὁ δρακί τήν πᾶσαν ἔχων κτίσιν. Ῥάκει καθάπερ βροτός σπαργανοῦται, ὁ τῇ οὐσίᾳ ἀναφής. Θεός ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς πάλαι κατ' ἀρχάς. Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ μάννα ὀμβρίσας τῷ λαῷ. Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας. Δῶρα τούτων αἶρει, ὁ Υἱός τῆς Παρθένου. Προσκυνοῦμέν σου τήν Γένναν Χριστέ. Δεῖξον ἡμῖν καί τά θεῖά σου Θεοφάνεια».

Πανευφρόσυνα καί ἅγια Χριστούγεννα!

Εὐλογημέρνο, εἰρηνικό καί δημιουργικό τό νέο πολιτικό ἔτος 2018!

Καλά Θεοφάνεια!

Χρόνια πολλά καί εύλογημένα!

Χριστός έτέχθη! Άληθώς έτέχθη!

Μαδρίτη, Άγια Χριστούγεννα 2017

† ό Ίσπανίας καί Πορτογαλίας Πολύκαρπος